

Forhandling

Charlotte Antonsen (V):

Da Venstres ordfører, hr. Ulrik Kragh, ikke kan være til stede, skal jeg på Venstres vegne fremlægge følgende:

EU har i år 2000 vedtaget et direktiv om etnisk ligebehandling sammen med et beskæftigelsesdirektiv. De to direktiver fastlægger bl.a. en række vilkår for, hvordan man skal agere uden forskelsbehandling.

Direktiverne blev forgæves forsøgt implementeret ved lov i sidste folketingssamling. Da det ikke lykkedes, forsøger vi nu igen at finde et flertal for lovændringerne, der har til hensigt at indføre de for arbejdsmarkedet aktuelle bestemmelser i de to direktiver.

Konkret betyder lovændringerne, at kriteriet tro opfattes som diskriminationskriterium på lige fod med religion. Tro defineres med bemærkningerne til loven som et bredere begreb end almindeligt anerkendte religioner. Der er altså tale om en udvidelse af området, hvor man ikke må forskelsbehandle.

Det indføres i loven, hvordan forskelsbehandling defineres. Definitionen præciseres for både direkte og indirekte forskelsbehandling samt chikane og instruktion i at forskelsbehandle.

Disse definitioner uddybes endvidere i bemærkningerne. Specielt skal opmærksomheden henledes på beskrivelserne af indirekte forskelsbehandling, hvor det fastslås, at en arbejdsgiver godt må give nødvendige objektivt begrundede, saglige krav. Det kan f.eks. være sprogkrav, såfremt en konkret vurdering af formål med sprogkrav er saglig og proportional i forhold til opgaven.

Det samme gør sig gældende, såfremt eksempelvis beklædningskrav er begrundet i et almindeligt krav til uniformering.

Såfremt en person føler sig forskelsbehandlet, kan vedkommende fremføre sin sag ved domstolene under reglerne om delt bevisbyrde.

For fuld implementering af direktiverne er det også nødvendigt at fastslå i forskelsbehandlingsloven, at arbejdstagerorganisationernes og arbejdsgiverorganisationernes særlige medlemsfordele ikke må give anledning til forskelsbehandling, samt at forskellige arbejdspladser på forskellige virksomheder ikke må forskelsbehandles, såfremt de arbejder under samme overenskomst.

Endelig fastslås det i ændringerne til forskelsbehandlingsloven, at særlige områder som f.eks. religiøse samfunds ansatte stadig må behandles særligt, idet dog kravene fortsat skal være proportionale i forhold til målet med den ulige behandling.

Alt i alt er det en række forbedringer af forskelsbehandlingsloven, således at fremtiden giver endnu større vished for, at folk kan behandles efter deres indsats og engagement og ikke efter deres oprindelse, udseende eller religion. Det er et sundt princip, og derfor støtter Venstre forslaget.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det her nærmer sig foragt for Folketinget. Regeringen har genfremsat det forslag, som en samlet opposition stemte ned i foråret, uden at ændre et eneste ord eller sende det i fornyet høring.

Da vi behandlede forslaget i sidste samling, var vi et flertal, der fastholdt, at det var uacceptabelt, at lovforslaget ikke indeholdt en klageadgang. Derfor faldt forslaget, ikke mindst fordi regeringen ikke ville acceptere et ændringsforslag om at gøre Institut for Menneskerettigheder til klageinstans, som centeret er blevet i Integrationsministeriets del af direktivet.

Ministeren påstod under førstebehandlingen af det gamle forslag, at den manglende klageadgang kun ville give problemer på arbejdspladser uden overenskomst. Det passer ikke. Det er et problem i flere andre tilfælde.

Det første eksempel er i de tilfælde, hvor den faglige organisation, som organiserer den diskriminerede, ikke agter at føre sagen i det fagretlige system.

Det andet eksempel er i de tilfælde, hvor den diskriminerede er medlem af en fagforening, men ikke er dækket af en hovedaftale.

Det tredje eksempel er i de tilfælde, hvor nye på arbejdsmarkedet diskrimineres allerede i forbindelse med ansættelsen, altså inden de har haft grund til at melde sig ind i en faglig organisation.

Det sidste vil forekomme, når udlændinge skal forsøge at komme ind på det danske arbejdsmarked og blive selvforsørgende. Det vil også forekomme, når den dygtige, men ufaglærte landbrugsmedhjælper på sin første arbejdsdag fortæller, at han er bøsse. Det vil forekomme, når kontanthjælpsmodtageren med et ubetydeligt handicap får sit livs chance på arbejdsmarkedet. Jeg kan ikke tro, at regeringen ønsker at lægge en hindring ud for de grupper.